

Tátova náruč

Fešáci

kápo 3

1. Vzpomínám na náruč tvou,
vracím chvíle, táto můj
a vím, že s časem prohrávám,
že nejde říct jen stůj.
Je snad dětství krásný příběh
psaný také rukou tvou,
dětství plné kouzel,
co se mnou zůstanou.

 2. Vzpomínám na náruč tvou,
kdy nám s mámou bylo fajn,
na ty chvíle zvláštní,
jak sny, co se nám zdaj.
Chodils se mnou cestou dlouhou,
uměls krásně vyprávět
a teď když se mnou nejsi,
já chci tvou náruč zpět.
- R: Náruč tvá, co mě před pláčem uchrání,
náruč tvá, co umí něžně obejmout.
Náruč tvá je plná síly,
kdyby někdo chtěl být zlej,
dobře vím, kde hledat, táto, náruč tvou.
3. Vzpomínám na náruč tvou,
na velkou tvoji dlaň,
co hladí zlehka po vlasech,
když ti povídám.
Tak, táto, už jsem velká,
mně svět se krásnej zdá,
neboj, já se vrátím,
mě čeká náruč tvá.

R: 2x